

Drop selvmordsklubben for at skabe en reel fremtid

22. april (EIRNS) – Biden og Det hvide Hus fejrede "Jordens Dag" ved at hive verdenslederne sammen til en fælles diskussion om at begå selvmord, ved at tvinge verden til at deltage i en 'kuldioxid-sultestrejke'. Alt imens EU, Storbritannien og USA forsøgte at overgå hinanden ved muntert at bekendtgøre endnu tidligere datoer for at nå forskellige mål om reduktion af kuldioxidemissioner, insisterede John Kerry på, at selv kulstofneutralitet var for begrænset et mål. Vi bliver nødt til at "suge kuldioxid ud af atmosfæren," informerede han alvorligt sit publikum, der kedede sig.

Mens der kom generelle udsagn om at elske naturen og leve i harmoni med den fra alle deltagere, hvoraf nogle repræsenterer lande, der har ægte forureningsproblemer, med meget reelle sundhedsmæssige virkninger, var der mange der nærede betænkeligheder, da det kom til at sluge den bitre pille. Xi Jinping påpegede, at ansvarsområderne for verdens nationer er "fælles, men differentierede", og fortsatte med temaet for BRICS-nationerne og det 'globale syden', og insisterede på at deres vækst ikke skal ofres for at opfylde klimamål, der er sat op af de transatlantiske nationer.

Xi Jinping talte poetisk om harmonien og balancen mellem mennesket og naturen, men tilføjede at den må følge en tilgang med "folket i centrum", og med fokus på dem der "længes efter et bedre liv". Vi skal følge multinationalisme med udgangspunkt i FN (dvs. ikke i den kunstige "regelbaserede orden", der udgøres af de imperialistiske magter). Vigtigst af alt understregede han, og mange andre med ham, det "fælles, men differentierede ansvar" mellem den avancerede sektor og udviklingssektoren, og han insisterede på, at udviklingslandenes bekymringer skulle imødekommes. Det bemærkes, at 'klimazar' John Kerry, der talte onsdag,

opfordrede Kina til at opgive sin hensigt om alene at tillade kulfyret energiproduktion at toppe i 2030'erne. Xi adlød ikke, og sagde at de ville fortsætte med at producere kulfyrede anlæg, som præsenteret i den 14. femårsplan. Denne plan gjorde det klart, at bevægelsen væk fra kul afhænger af udvidelse af atom- og fusionskraft.

Men den egentlig trussel mod fremtiden for befolkningen på denne planet er ikke klimaændringer. Det er atomkrig.

Den ukrainske præsident Zelensky, der sidste år mødtes i timevis med lederen af MI6, insisterer på, at hans nation er parat til at stå op mod Rusland og blive medlem af NATO. Galninge fra amerikanske tænketanke insisterer på at sende yderligere tropper til Ukraine for at imødegå den påståede russiske trussel. Et forpurret kupforsøg i Hviderusland følges op af den amerikanske ambassadørs møde med oppositionslederen i denne nation. En græsk diplomat beder præsident Biden om at forhindre en ny krig ved at deltage i et topmøde med de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd.

Situationen med Taiwan er fortsat intens, med adskillige krigshøge der presser på for yderligere støtte til taiwanesisk uafhængighed, en umulig vej, og langt værre for Taiwan end at bevæge sig hen imod forhandlinger om løsning af forbindelserne på tværs af strædet for at skabe et forenet Kina med stor autonomi til Taiwan.

Hvad der er bestemmende for nødvendigheden af disse militære provokationer, selvmorderiske klimaforanstaltninger og indenlandsk amerikansk fascisme, der er pålagt den kontrollerede pøbel, er det eksploderende transatlantiske finanssystem, hvis udbrud, understøttet af endeløs pengepumpning, behandles euforisk som en periode med enorm vækst. Men da den øverste del af eksplosionen driver finansiering opad, ødelægger detonationen den fysiske økonomi, som virkelige liv afhænger af.

For at vende udviklingen på nuværende tidspunkt må magten tages fra Wall Street, som må sættes under streng kontrol og tillades et helsebringende besøg i konkursretten. National kredit til produktive (læs "anti-grønne") investeringer i videnskab, infrastruktur og produktion kan føre USA – og verden – mod den form for økonomisk paradigme, der stort set gennemføres af Kina for øjeblikket, præget både af det amerikanske systems tidligere succes og den igangværende organisering af Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche og LaRouche-organisationen.

Schiller Instituttets konference den 8. maj vil sætte rammerne for en inspirerende og aktiv diskussion om udstikning af en kurs mod en renæssance for at undslippe krigen, banaliteten og grimheden i en kultur, der, selvom den har opgivet det menneskesyn, som ledte den til fortidens herlighed, insisterer på at opretholde et nu ufortjent overherredømme ved at knuse fremkomsten af andre.

Vi må arbejde på sammen at vokse ud af denne infantile identitet.

Picture credits: Terry Ballard from Merrick, New York, USA, CC BY 2.0, via Wikimedia Commons